

Mickey Jupp is meer dan een blanke Chuck Berry

De „Blanke Chuck Berry” wordt-ie wel eens genoemd. Mickey Jupp is zijn naam en met deze meneer dient met in de toekomst serieus rekening te houden. Het beste bewijs is zijn tweede solo-LP „Long Distance Romancer”. Een album dat rustig gerekend mag worden tot één van de beste buitenlandse elpees van 1979. Onder produktionele leiding van Kevin Godley en Lol Creme (ex-10CC leden) werd de plaat opgenomen. Daarop komt Jupp naar voren als een veelzijdig muzikant. Speelde hij op zijn vorige door Gary Brooker en Nick Lowe geproduceerde LP „Juppanese” nog een ietwat ouderwetse recht toe, recht aan rock 'n' roll, op „Long Distance Romancer” gaat Jupp verder. Ballads, komische liedjes, popsongs en noem ze maar op. Jupp maakt ze. En hij maakte dat soort liedjes al in pakweg 1969. Toen nog als lid van de groep „Legend”, een band die pas in 1972 het leven liet. Zes jaar lang raakte Mickey geen gitaar meer aan. Hij had het wel gezien in de popbusiness. Maar in '78 kon-ie de verleiding niet meer weerstaan. Op veler verzoek kroop hij uit zijn schulp en tekende en passant ook een platencontract met Stiff Records. Met Jona Lewie, Lene Lovich, Rachel Sweet en Wreckless Eric ging Mickey toen op de inmiddels berucht geworden Stiff Tour. Vreemd genoeg kreeg Jupp geen succes met zijn eigen (door hemzelf gezongen)nummers. Anderen pronkten met z'n veren. Dr. Feelgood, Nick Lowe en Gary Brooker namen songs van hem op die het opmerkelijk goed deden. De tijden lijken nu veranderd door zijn nieuwste LP. Een plaat waar je minstens „u” tegen mag zeggen. Mickey Jupp zal de meute binnenkort

nog wel een poepie laten ruiken. Dat staat vast.

Discografie: „Legens” ('69), „Red Boot” ('71), „Moonshine” ('72), „Juppanese” ('78), „Mickey Jupp's Legend” ('78) en „Long Distance Romancer” ('79).

Als een blanke „Chuck Berry schijnt-ie tekeer te gaan. Mickey Jupp is echter nóg veelzijdiger dan zijn grote voorganger...

